

Олександрія

Максим Рильський

Мотив старої повісті

Під синім полум'ям святого неба
Ріс Олександр. Він Гомера вчив
З учителем царів і мудреців, —
І тайни зір читав у Нектанеба.

Як наша Вольга, він знав серця звірів,
До срібноликого подібний Феба. —
І розумів, як усміхнутись треба,
Щоб Буцефал покірно занімів.

Над Індом, де чудні цвітуть рубіни,
Він проїздив на гордому слоні, —
І падали осліплені браміні.

Звитяжно пролетів краї землі
І перейшов, згорнувши темні крила,
Туди, де ждала братня тінь Ахілла.